

f; 9. (к. почове), le trouseau; 10. (расст-
нea), la fascicule; 11. стока (въ волска
кожа), Com. le ceron: 12. (за спонъ), le
lieur, la 'hart; 13. (фишесы), le bouquet;
14. (при пущане кръв отъ челото), Chir.
le discrimin; 15. правяне дърва на -ки,
le fagotage.

Вързопъ, *sm.* la botte; || правяне на -пы
(сѣно), le bottelage; || правя -пы, *va.* botte-
ler; || вторно правя -пы, *va.* remballer.

Вързочень, *adj.* ligamenteux.

Върло, *adv.* serrément.

— испытане, *sm. fig.* la filière.

Върлостъ, *sf.* la sévérité, austérité, cruauté
f: 1. la rigueur, violence, véhémence, ri-
gidité *f*; 2. la fougue, asperité, arêté, bar-
barie *f*, le scrupule; 3. *fig.* la rudesse.

Върль, *adj.* sévère, austère; -ло, -ment: 1.
furieux, cruel, rigide, rigoreux, rude; 2. dur,
vif, vêtement, violent, strict, sanguinaire:
3. *fig.* cru, bouillant, airin.

— болежъ, *sm.* la rage.

— критикъ, *sm.* un aristarque.

Върлы въльма, *sm. pl.* Mar. la manture.

Върстенъ, *adj.* pubère, bien pris.

Върстникъ, *sm.* le pair, compagnon *m*; ||
(равенъ нѣкому), pareil, *adj*; || —, -ица,
s. coalescent, ente.

Върстничество, *sm.* la coalescence.

Върстность (за женида), *sf.* la puberté.

Върстъ, *sf.* l'âge *m*, la taille, le port, la
saison; 1. *figm.* la tournure; 2. (юбичка),
la stature; 3. стигналъ на —, mûr, *adj*;
3. показвамъ си -та, *va.* dégager; 4. на —,
adv. en grand.

Въртачъ, *sm.* un tourneur.

Въртелентъ, *adj.* Anat. trochantérien

Въртель, *sm.* la broche; || Anat. le trochanter.

Въртенаръ, *sm.* un fuselier.

Въртене, *sm.* le tour, tournoiement et -noiment
m; 1. Mar. arbattée *f*; 2. (очи), le roulement;
3. (глава), Vétér. le vertigo; 4. (на около),
le tourbillonnement; 5. (на единъ кракъ),
pirovettement; 6. (болестъ у овції), le
tournis et tournoiement; 7. (на скрѣпецъ).
Mar. le virage.

Въртено, *sm.* le pivot, poinçon, fuseau, tou-
rillon *m*, pointe *f*; || (у котка), Mar. la
verge; || въртеса на —, *v. imp.* il pivote.

— образенъ, *adj.* Bot. fusiforme.

— образенъ коренъ, *sm.* Bot. le pivot; ||
пуща -ни, *v. imp.* il pivote; || който пуща
или прави, -ни, pivotant, *adj.*

— приличенъ, *adj.* fuselé.

Въртило (у грънчарско тръкало), *sm.* le
tournoir.

Въртиленъ кръстъ (на рогатка), *sm.* le
tourniquet.

— хвакъ (зи верверици), *sm.* la tournette.

Въртилникъ (на печене), *sm.* le tournebroche

Въртка, *sf.* le croissant; || (на чигулка), la
cheville; || (нѣтелка на прозорецъ), la pen-
ture; || — мида, *sf.* le spondyle.

Въртливъ, *adj.* tournant; || игра на -вы прѣ-
столы, jeu des tables tournantes *f*.

Въртопенъ пътъ, *sf.* chemin vicinal *m*.

Въртопски (махленски *t*), *adj.* poroissial.

Въртопско дѣте, *s.* paroissien, enne.

Въртопъ, *sm.* l'arrondissement *m*, district,
tour *m*, la paroisse; || (на градъ), la section;
|| Géogr. le département, le cercle.

Въртопшайка, *sf.* oiseau, le trousse-col, le
torcel.

Въртѣжка (у ежари), *sf.* le touret: || (за
смотване коприна), l'escaladou *m*; ||
(прѣкомъ), Mar. la crone.

Въртѣлка, *sf.* le sabot: || (у череве), le tour-
niquet; || (игрица), la pironette; || играя си
съ —, *vn.* sabotier.

Въртѣла работа, *sf.* le tournage.

Върта, *va.* tourner; 1. (на скрѣпецъ), Mar.
virer; 2. -са, *vr.* tourner et se —, virer,
tournoyer, tourbillonner, rouler, se torde; 3.
(очимѣ), rouler; 4. който си са върти,
tourneur, *adj.* 5. който са върти на около
си, révolutif, *adj.*

Върхари, *sm. pl.* les rameilles *f*, broussailles,
brouillats *f*, la bourrée, le fagotage, le ra-
meau; 1. (отъ дървие), coll. le branchage;
2. отсѣчъ — съ зелени листа, la ramée; ||
Archit. le rincea; 3. (нападали отъ вѣтръ
-тъ), le chablis.

Върхлина (на еленски рога), *sf.* l'emprasure *f*.

Върхлѣтene, *vn.* l'invasion, irruption *f*.

Върхлѣтителъ, *adj.* invasif, [pider].

Върхлѣтъ, *va.* se lancer; || (на нѣкого), la-

Върхненъ, *adj.* supérieur, usuraire; -хно,
-ment.

— ремъкъ (у шипове), *sm.* le suspied.

Върхни, *aaj.* haut.

Върхина, *sf.* l'usure *f*; || (ажио), le change;
|| Com. l'agio *m*, le pourcent; || съ —, avec
usure.

Върхніо одарче (на стълби), *sm.* le trapan.

— сѫдилицъ, *adj.* prévôtal; -щно, -ale-
ment.

— сѫдилица, *sf.* la prévôtre.

Върхна дрѣха, *sf.* le fourreau; || (спортука),
le par-dessus; || (съ качулка), le bourgeois.
— дѣлба (на касса), *sf.* Tur. le 'haut de
casse'; || (на бортъ у варка), Mar. la to-
létiere.

— и вътрѣшна дѣлба (на княвдегедъ),
sf. Mar. la gorgère.

— конриния дрѣха, *sf.* (voyez Баскинъ).

— кожиня, *sf.* la surpeau ou épiderme.

— обивка (на захарна глава, качулъ),
sf. le gonichon.

— прѣвръзка, *sf.* Chir. la surbande.